

[Socialministeren.]

ved fordelingen af børnene mellem de forskellige typer af opdragelseshjem foreslås, at hovedvægten skal lægges på, hvilken pædagogisk behandling der skønnes mest hensigtsmæssig i det enkelte tilfælde, idet det må anses for mindre formålstjenligt at opdele børnene i forskellige typer. Der foreslås endvidere en mere tidssvarende benævnelse for de forskellige typer af opdragelseshjem, hvorved man tillige vil opnå at kunne sidestille børn og unge under børneforsorg med andre børn og unge, der har ophold uden for deres naturlige hjem uden at være under børneforsorg.

Under hensyn til den forskydning, der i de senere år har vist sig i det klientel, der anbringes i opdragelseshjem for unge, i retning af, at disse unge udgør et udsnit af ungdommen, der har langt sværere skader og er betydelig vanskeligere at hjælpe til en social indstilling, end det tidligere har været tilfældet, foreslås det, at der åbnes mulighed for at indrette særlige institutioner for elever over 15 år, der har udvist ganske særlige adfærdsvanskeligheder, eller at indrette specialafdelinger for sådanne unge i forbindelse med visse anerkendte opdragelseshjem.

Jeg skal med disse bemærkninger tillade mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Endvidere har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om eftergivelse af kommunehjælp og om ekstraordinær adgang til folkepension.*

Som det fremgår af de indledende bemærkninger til lovforslaget, til hvilke jeg tillader mig at henvise, har man ved forskellige særlige lejligheder, senest i anledning af 10 års dagen for Danmarks befrielse, ved lov eftergivet kommunehjælp ydet indtil datoen for den begivenhed, man har ønsket at markere. I de seneste af disse love har man endvidere givet adgang til opnåelse af aldersrente for personer, der hidtil havde været afskåret herfra, fordi de ikke opfyldte lovens krav om medlemskab af den offentlige sygeforsikring.

Da rigets tronfølger, prinsesse Margrethe, den 16. april fylder 18 år og dermed bliver myndig og tager sæde i statsrådet, har regeringen fundet det rimeligt også at mar-

kere denne begivenhed ved eftergivelse af kommunehjælp og ved ekstraordinært at åbne adgang til folkepension.

Den kreds af medborgere, lovforslagets bestemmelser om eftergivelse af kommunehjælp tager sigte på, og som svarer til den personkreds, der har været omfattet af de tidligere eftergivelseslove, hører til nogle af de vanskeligst stillede i vort land. Selv om pligten til at erstatte den modtagne kommunehjælp ofte ikke vil kunne effektueres, vil den omstændighed, at der principielt består en sådan pligt, i mange tilfælde føles som en belastning for disse mennesker.

Samtidig med forslaget om eftergivelse af kommunehjælp foreslås der endvidere — på samme måde som efter de seneste love af denne art — ekstraordinært åbnet adgang til folkepension for personer, der måtte være afskåret herfra på grund af, at de ikke har holdt deres sygeforsikring i orden. Selv om der ved folkepensionens indførelse blev åbnet adgang for socialministeren til at dispensere fra sygeforsikringsbetingelsen, der som bekendt alene gælder for den indtægtsregulerede folkepension, vil forslaget have praktisk betydning derved, at det vil omfatte en række personer, hvis forhold ikke har kunnet indpasses under de retningslinjer, man har ment at burde følge ved meddelelse af dispensation, men hvis forhold i øvrigt er af en sådan beskaffenhed, at det i og for sig må føles rimeligt, om de får mulighed for at oppebære pension.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Bladt* til socialministeren:

„Hvad er begrundelsen for, at der ikke gennem invalideforsikringsfonden ydes hjælp til tunghøre til anskaffelse af hørebriller, når en sådan hjælp ydes til almindelige høreapparater?“

Bladt: Når jeg har fundet anledning til at stille det spørgsmål til socialministeren, hvorfor der ikke ydes hjælp til de tunghøre